

SUMAR

Cuvânt înainte	7
Cunoașterea diferitelor popoare prin felul lor de a scrie .	11
Introducere	11
Scurt istoric	13
Limbi semitice	15
Scrierea în alfabetul arab	16
Scrierea ebraică.....	25
Scrierea chineză	36
Scrierea sanscrită și hindi	46
Scrierea slavonă	55
Scrierea latină	60
Interpretarea scrisului lui Nostradamus	69
Concluzii	75
Cum îmi interpretez propriul scris	81
Cele trei componente majore ale scrierii	84
Scrierea lui Einstein	92
Mișcarea și forma. Viteza în scris	102
Scrierea lui Newton	107
Înclinația și direcția scrierii	116
Scrierea Maicii Teresa	123
Scrierea lui Michael Jackson	128
Bibliografie selectivă	135

CUVÂNT ÎNAINTE

Grafologia este o știință fascinantă și aceasta tocmai datorită demersului investigativ pe care-l implică, profunzimii și totodată acurateții rezultatelor la care se ajunge. Și prin metode, de la cele obiective la cele subiective, subiectivul presupunând aici calea proprie a specialistului de a depista, de a afla, de a cunoaște prin prisma experienței sale profesionale dar și în urma coroborării aptitudinilor cu atitudinile specifice, grafologia înseamnă de fapt calea de acces către tainele sufletului uman care stau la baza mecanismelor sale viitoare, a comportamentelor și exteriorizărilor diverse în unitatea de timp universal.

Reprezintă o cale de acces la o minusculă bucățică de univers, pe care, cu multă dibăcie putem să o lipim într-un puzzle din dorința de a afla însăși esența vieții. Și cum să nu dorim să cunoaștem mai multe despre noi, ce am fost, cine suntem și încotro ne îndreptăm.

Cu o experiență de peste 10 ani ca psiholog și grafolog am fost fascinată de scrierea diferită a tipurilor diverse de popoare și mi-am dat seama, din dorința de a cunoaște mai mult, că aceste diferențe nu sunt nicidecum întâmplătoare și că ele însoțesc diversitatea de trăsături specifice fiecărui popor sau tip de popoare în parte.

Astfel m-am gândit să vă împărtășesc o frântură din trăsăturile fiecărui tip de popoare, trăsături care sunt decelate din scrierea acestora. Cercetând și perseverând în acest sens poți ajunge la rezultate uluitoare. Și nu este de dorit să lași pe mâine ce poți face astăzi. Căci s-ar putea ca viitorul să se imprime într-un prezent continuu, pe care dacă îl trăim activ, din plin, nu ne vom mai stresa așteptându-ne la ceva ce poate că nici nu va veni. Și ce argumente avem decât că atunci când ne imaginăm ce va fi, imaginația are loc de fapt într-un prezent, iar viitorul îl raportăm mereu la trecut.

Deci trăim într-un prezent continuu în care ne este permis orice doar coordonatele pot fi diferite, noi fiind într-o continuă mișcare. Iar prezentul este declanșat în esența lui de cele mai multe ori de trecut, care acționează ca o forță și atunci când se propulsează cu o forță maximă se poate declanșa chiar o schimbare majoră.

Scrisul ne aduce exact în tărâmul vast, complex și inedit al ființei umane. Descifrându-l vom putea afla dar și modela ceea ce cunoaștem, vom putea nuanța și chiar transforma cu bune intenții, nelăsând să se repete ceva ce își pierde treptat valoarea. Prin analiza înscrisului, pe lângă că putem decela structura psihologică a individului uman și dinamica continuă în care această structură capătă nuanțe și este posibilă transformarea, structura fiziologică și potențialul energetic, putem investiga însăși sufletul uman pe care individul a reușit să-l activeze și cu care a lucrat sau nu. Suflet de care persoana este dependentă conștient sau nu și de care depind atitudinile ei, trecute, prezente sau viitoare. Și astfel putem afla informații inedite cum ar fi potențialul nostru de adaptare

dar și de vindecare precum și arsenalul propriu cu care putem face față diverselor încercări ce aparțin vieții.

Ignoranța este pentru cei ce vor să rămână în sfera propriei inconștiențe care poate, din fericire, îi va propulsa de la sine către o nouă etapă. Dar dacă vrem să parcurgem conștient toate etapele vieții noastre pentru a atinge cele mai înalte valori ce ne aparțin suntem datori la cunoaștere.

CUNOAȘTEREA DIFERITELOR POPOARE PRIN FELUL LOR DE A SCRIE

Introducere

Fiecare popor are modul său specific de a scrie. Încă de mic copilul învață să scrie în alfabetul propriu locului din care provine și căruia îi aparține ulterior. Odată cu celelalte aspecte care se moștenesc ori care se învață, scrisul îl însoțește pe om de-a lungul existenței sale într-un mod conștient inițial pentru ca după aceea același scris să devină de la sine, o parte din el. Astfel scrierea, în calea ei proprie, îl însoțește pe individul uman încă de la începutul evoluției sale, punându-și negrăit amprenta asupra personalității și făcând astfel automat parte din mersul său fizic, fiziologic, psihologic, dar și cel spiritual. Căci spiritul ne însoțește peste tot, în tot ceea ce facem, întreprindem în mod conștient sau nu.

Pornind de la scrierile vechi chiar dacă în timp, caligrafia scrisului s-a mai schimbat, simplificându-se ori complicându-se în diverse moduri. Varietatea a crescut, tipurile diferite de scriere ce derivă din alfabetele existente și-au pus amprenta și mai bine spus au mers împreună cu evoluția psihologică și spirituală a poporului respectiv. Prin

decodificarea caracteristicilor de bază ale unui anumit tip specific de scriere al unui popor ori tip de popoare putem afla trăsăturile ce însoțesc și își pun amprenta asupra indivizilor care aparțin aceluși popor ori tip de popoare. Altfel spus trăsăturile de bază ori trăsăturile specifice unui popor se pot decela și prin investigarea trăsăturilor grafice ce aparțin scrierii aceluși popor.

Scrierea este moștenită, odată cu tot ceea ce s-a moștenit. Și nu este dată, ea vine de la sine, din nevoia de exprimare, de comunicare, de a spune ceva. Cum altfel să spui ceva decât așa cum ai fost învățat să spui.

Vrem nu vrem, exteriorizăm totul într-un fel anume, specific. Și bineînțeles, pornind de la aceasta, libertatea de exprimare este unică și individualizată. Cu toate acestea ne propunem să cunoaștem care sunt resorturile generale și individualitatea de exprimare, pe ce șablon se amprentează, de unde provin ele. Iar trăsăturile poporului din care provenim își pun amprenta asupra noastră și prin intermediul scrierii. Chiar dacă mai târziu evoluăm diferit, totuși resorturile noastre inițiale au provenit de acolo, s-au născut și din acele trăsături generale au derivat. Deci nu sunt de neglijat. Și ne-au însoțit și ne însoțesc la tot pasul în evoluția, în mersul nostru.

De aici decurge importanța de a cunoaște trăsăturile generale și cele individuale ale unui popor ori tip de popoare, pe care avem posibilitatea să le decelăm într-un mod relativ facil prin investigarea specificului scrierii. Nimic nu are loc aleator. Și de ce oare există atâtea tipuri de scris, de ce ele s-au diferențiat pe parcurs sau de ce au fost diferențiate inițial.

Căci ele sunt trăsături care ne definesc, chiar dacă în același timp ne deosebesc într-un mod anume, prin acestea putând mai degrabă cunoaște cum ne putem completa și cum putem avea acces la întreg.

Scoaterea la suprafață a trăsăturilor de bază, specifice unui popor înseamnă și pătrunderea în istoria lui, în puterea lui de evoluție, în spiritul și în simțirea lui. Se pot astfel desprinde cele mai frumoase aspecte precum și cele mai de temut. Putem afla poezia poporului respectiv, dar și minusurile, slăbiciunile ori forțările, ce i-a împins pe locuitori să o ia într-o anumită direcție. Despre suferința poporului respectiv dar și despre oaza lui de bucurie. Și ce taine ascunde, partea nevăzută a lucrurilor ori mascată de aparență. Iar aparența în unele cazuri poate distruge esența și esența este doar una.

Dar să nu ne depărtăm de la ceea ce ne-am propus. Sunteți gata să aflați câte ceva despre un anume popor investigând prin intermediul grafologiei felul și tipul său de scriere? Și aceasta pentru a cunoaște: lumea, pe noi înșine, pentru a înțelege mai bine puterea creației și poate pentru a cunoaște unde ne aflăm și calea către care ne îndreptăm.

Scurt istoric

Sumerienii (poporul cel mai vechi) au fost denumiți inventatorii scrisului, adică ai primului ansamblu de simboluri care au redat limbile folosite (v. Wikipedia), cele mai vechi dintre aceste semne situându-se în jurul anilor 3300 î.e.n. Este vorba de așa numitele logograme, semne-cuvinte ce

reprezintă un obiect sau o acțiune. Cu timpul, desenele sunt înlocuite de simboluri abstracte, în formă de cuie. Cunei-formele vor fi în continuare folosite pentru scrierea limbilor akkadiene, babiloniene și asiriene. Limba sumeriană a murit aproximativ în anul 1800 î.C.

La cucerirea persană, scrierea akkadiană pierde tot mai mult teren, lăsând loc scrierii alfabetice aramaice, cu mult mai simplă, clasică, a civilizațiilor din E până la apariția creștinismului. Ea va continua să fie folosită în Babilon până în sec. I după Hr.

Alfabetul fenician ce datează aproximativ din anul 1000 î.C. este folosit inițial pentru scrierea limbii feniciene dar care mai apoi a dus la apariția altor alfabete folosite astăzi, precum cel latin, arab, ebraic, grec și cel chirilic.

Limba akkadiană este o limbă semitică vorbită în perioada antichității pe teritoriul Irakului actual. Este cea mai veche limbă semitică atestată, formând ramura de Nord-Est a acestei familii. Akkadiana a fost una din limbile internaționale de civilizație ale lumii antice.

După cucerirea persană (593 î.Hr.), akkadiana a coexistat cu aramaica; cele două limbi s-au influențat reciproc. Cu timpul, aramaica a înlocuit-o, mai întâi oral (secolul IV î.Hr.), apoi ca limbă cultă. Akkadienii foloseau la scriere literele cuneiforme.

MEANING		OUTLINE CHARACTER, B. C. 3500	ARCHAIC CUNEIFORM, B. C. 2500	ASSYRIAN, B. C. 700	LATE BABYLONIAN, B. C. 500
1.	The sun				
2.	God, heaven				
3.	Mountain				
4.	Man				
5.	Ox				
6.	Fish				

Limbi semitice

Limba arabă este cea mai mare subramură, ca număr de vorbitori, aflată în uz, din cadrul familiei de **limbi semitice**. Clasificată ca semitică centrală, aceasta este înrudită îndeaproape cu akkadiana, ebraica, aramaica, siriaca, cananeana, feniciană, limbile etiopiene, etc. În momentul de față, araba este limba oficială în Algeria, Arabia Saudită, Bahrain, Comore (alături de alte limbi), Djibuti, Egipt, Emiratele Arabe Unite, Iordania, Irak, Kuweit, Liban, Libia, Maroc, Mauritania, Oman, Palestina, Qatar, Siria, Somalia

(alături de somaleză), Sudan, Tunisia, Yemen. Pe lângă araba literară, oficială, peste tot, în comunitățile arabe, sunt folosite, în viața de zi cu zi, felurite dialecte arabe. În afara țărilor menționate, araba este folosită ca limbă de cult peste tot unde a însoțit islamul: în Asia Centrală, China de Vest, Turcia, Iranul, Afganistanul, India, Pakistanul, Bangladesh, Indonezia, Malaezia, Filipine, Africa Centrală și Orientală, în unele părți din Europa (cu precădere, Peninsula Balcanică) etc.

Scrierea în alfabetul arab

Se face de la dreapta la stânga, așadar, invers față de direcția scrierii în alfabetul latin, direcția scrierii ținând de firesc. Ca număr de utilizatori este al doilea alfabet din lume folosit, după cel latin.

Alfabetul arab are douăzeci și nouă de litere care notează consoanele și vocalele lungi. Comparativ cu alfabetul latin, alfabetul arab nu cunoaște litere mari (majuscule) sau mici (minuscule). De asemenea, nu există litere specific de tipar ori specific de mână, ci doar stiluri de scriere diferite așa cum am arătat mai sus. În schimb, deoarece literele se leagă între ele, în cea mai mare parte a situațiilor, au forme diferite în funcție de relația lor cu celelalte litere din cuvânt.

Grafismul arab ne indică, la o primă privire, un popor „de luptă”, dar și un popor „de cântec”, „de poezie”, „de lirism”. Un grafism care indică trimiterea acestui popor la fapte, deci în cele din urmă ori dintâi, la acțiune! Doar faptele contează. Gândurile se pot concretiza și pot fi încercate doar